

MAIC SEMA

"Ingen ska kunna komma hit och slå oss"

Maic Sema i matchen mot FC Trollhättan, 1/8 2010.
Foto: © Hasse Fridén.

Sommarens genombrottsman i Hammarby heter utan tvekan Maic Sema. Från att i våras varit andravalet bakom Petter Furuseth på högerkanten har Maic under sommaren tagit klivet in i såväl startelvan som planen. Numera är han mer eller mindre given startspelare, antingen på det centrala mittfältet eller som släpande forward.

– Det känns som ett genombrott, absolut. Jag har fått en tydligare roll i laget och börjat få ut mer av det fotbollskunnande som jag vet finns inom mig, säger Maic Sema.

Årets säsong är Maics tredje i Hammarbytröjan. Sommaren 2008 hämtades han från Norrköpingsklubben Sylvia efter att ha imponerat på ett talangläger som Hammarby arrangerade (där även Johannes Hopf visade upp sig för första gången). Under de två första säsongerna i Bajen

blev det totalt femton seriematcher för Maic, mestadels som inhoppare. Kvicka fötter och härlig teknik lovade stundtals gott, men räckte inte för att övertyga dåvarande tränare Tony Gustavsson om en längre period i startelvan.

Även under inledningen av årets säsong åkte Maic till en början in och ut i laget. Under försäsongen och serieupptakten såg han länge ut som förstavalet på högermittfältet, men Petter Furuseths återkomst förpassade Maic till bänken. I cupsegern mot Trelleborg i början av juni fick han istället chansen som offensiv mittfältare och sedan dess har Maic varit mer eller mindre given i laget, antingen centralt på mitten eller som släpande anfallare.

– Jag har fått spela in mig centralt och det har fungerat riktigt bra, både när jag spelat offensiv mittfältare och när jag spelat släpade bakom Linus. I båda positionerna kan jag fokusera på offensiven och det är ju där jag är som bäst, säger Maic som förklarar sommarens genombrott såhär:

– Jag har mognat och utvecklats. Jag är i den åldern nu, när det är dags att få fram det man tränat på under alla år och det känns jätteskönt att lyckas med det. Att jag får ut det jag har i mig.

Maics första seriemål i Hammarbytröjan kom i segermatchen mot Assyrska för två veckor sedan. Den 172 centimeter långa Sema nickade in det viktiga 2–1-målet precis innan halvtidsvilan. Av glädjereaktionen efter målet att döma var det efterlängtat.

– Det var riktigt skönt. Jag har varit nära flera gånger tidigare, så när bollen gick in var det som om den tunga väskan jag burit på ryggen föll av. Det var ren glädje.

Men det första målet för Hammarby var faktiskt inte Maics första i Superettan. Redan 2007 gjorde Maic tre mål och fem assist när moderklubben Sylvia åkte ur Superettan. Inget dåligt facit för en 19-åring i ett bottenlag. Maics framfart väckte

intresse från andra klubbar, bland annat från IFK Norrköping som geografiskt kanske hade varit det naturliga steget för Norrköpingssonen Sema. Men när Hammarby kom in i bilden var valet enkelt.

– Jag hade inte ens tänkt tanken att jag skulle få chansen att spela i ett storlag som Hammarby. När den möjligheten dök upp hade jag bara Hammarby i huvudet. Dessutom hade IFK chansen att värva mig tidigare, men tog den inte, så jag ville hellre till Hammarby, berättar Maic.

Inget ont om Dahl, Bojassén och Traoré, men från läktarplats kan jag tycka att dynamiken på mittfältet blir bättre när du spelar centralt eftersom rollfördelningen blir tydligare då. Håller du med?

– Det du säger kan stämma. Jag är ju mer offensivt lagd och kan ge understöd åt anfallarna på ett annat sätt. Kanske att vi får ett lite mer spelande mittfält med mig, men Andreas, Sebastian och Christian är alla tre väldigt duktiga fotbollsspelare.

Det har sett bättre ut spelmässigt på senare tid, men varje gång det börjar se lovande ut i tabellen kommer en förlust. Lika frustrerande för er i laget som för oss på läktaren antar jag?

– Verkligen. Vi vill ju hitta den där stabiliteten som gör att vi vinner varje match, men det är svårt. Serien är jämn och alla andra lag verkar göra årets match mot oss. Man kan se ett lag på tv och tänka att de inte är så bra, men när de möter oss är de plötsligt jättestarka.

Vad beror det på?

– Att möta Hammarby är som att spela seriefinal för många lag. Det är oss de helst av allt vill slå.

Maic Sema i matchen mot Landskrona BoIS, 27/6 2010. Foto: © Hasse Fridén.

När jag pratade med Jesper Blomqvist för några veckor sedan underströk han att ett lagbygge inte är någon "quickfix". Kan det rent av vara så att årets Hammarby inte är mogna att gå upp i allsvenskan?

– Så kan man kanske se det, vi har ju nya tränare och till stora delar ett nytt spelarmaterial. Då kan det ta tid att få resultat. Men vi har inte gett upp på något sätt, vi ska göra allt för att gå upp redan i år.

Ni tycks i alla fall fått ordning på hemmaspelet nu. Räknar man cupmatcherna har ni tio raka utan förlust på Söderstadion. Varför?

– Nu njuter vi av hemmastödet istället för att känna press. Jag tror det är segrarna i cupen som skapat känslan av att Söderstadion är vår. Ingen ska kunna komma hit och slå oss.

Utökar ni sviten till elva raka mot Jönköping idag?

– Det hoppas jag. Jag tror på ett resultat som både vi på planen och ni på läktaren kan vara nöjda med.

Johan Åberg